

De diuinatione demonū

honorauit p̄ ceteris: atq; ad omne hūi-
litate nō esse adductā post mortē: putre-
dine videlicet ⁊ fūmis et pulueris: q̄ suū
⁊ omniū genuit saluatore. In cui⁹ si prā-
te est sanctorū de capite capillū nō p̄ire.
est et illā aīa ⁊ corpe integrā posse suare.
De cui⁹ prāte si null⁹ dubitet ecclīastico
rū q̄n possit m̄rem sine corrupōe i ppe-
tū suare. cur dubitandū ē voluisse qd̄
attinet ad tāte benignitatē grāz. Si ele-
git diuina volūtas sola grā inf̄ crepitate
vehementū igniū flāmas nō solū puero-
rū corpa seruare illesa. verū ⁊ ipā vestim-
ta suare iusta: cur abnuat i m̄re p̄pā qd̄
elegit i veste aliena. Jonā suare i ventre
ceri p̄ter naturā v̄sū voluit incorruptū
sola misericordia. mariā incorruptā p̄-
ter naturā nō suabit grā. Seruat⁹ ē da-
niel ab inparcissima fame leonū: nō suā-
da ē mariā tātis dotata meritis dignita-
tū: Dec̄pta q̄ dicim⁹: qz naturā n̄ ser-
uasse cognoscim⁹: i mariā integritate plus
potuisse grām q̄ naturā nō dubitamus
Diuinitatis enī sunt opa q̄ dicim⁹: et ideo
possibilia: qz sunt ab omnipotētia. L̄bam⁹
aut̄ dei fr̄us ē ⁊ dei sapia. cui⁹ oīa q̄ pa-
tris sunt: sua sūt: vt velle. velle aut̄ oīa q̄
sunt iusta ⁊ digna. Sic p̄ h̄ digne videt̄
letari mariā leticia tenarrabili aīa et cor-
pei p̄p̄io filio: cū p̄p̄o filio: p̄p̄iū fili-
um: nec vllā seq̄ debere corrupōis erū-
nā quā nulla secuta ē tantū filii parien-
do integritatis corrupōis: vt sic sp̄ incor-
rupta quā tāta pfudit grā. sit integrit̄ vi-
ues q̄ oīm integrā p̄fectāq; genuit vitā.
sic cū illo quē in suo gessit vtero. sic apud
illū illa q̄ genuit fouit et aluit illū. mariā
dei genitricē: dei nutricē: dei m̄stratricē et
dei secutricē. de q̄ vt tā dicit: qz alit̄ senti-
re nō audeo: alit̄ dicere n̄ p̄sumo. Fulcū
piar̄ q̄ hūc sensum fraternā charitas:
quē sp̄s sc̄tus insp̄auit. D̄nsa sūt ex par-
te q̄ talit̄ horata sūt me dicere. Si quis
aut̄ refragare his elegerit: cū dicere n̄ ve-
lit h̄ nō posse ch̄istū: p̄ferat q̄z nō que-
niat velle: ac p̄ h̄ nō est. Et cū se vacit̄ ossi-
liū dei d̄ his nosce manifestauerit: ic̄piā
credere: d̄ q̄b̄ alit̄ nō possum sentire. Di-
sabor illū altitudine p̄silij diuini iuestigal-

se: quā me cū ap̄lo dignā reuerētia vide-
or d̄bere admirari dicere. D̄ altitudo di-
uinitatū sapie ⁊ sciētie dei. q̄z incōp̄hen-
sibilia sūt iudicia ei⁹ ⁊ inestigabiles vie
ei⁹. Et qz fm̄ eū dē apl̄m et p̄te p̄ficim⁹:
⁊ ex p̄te p̄phetam⁹. dixi d̄ his: ⁊ si nō q̄n-
tū ē: tū quē admodū me dicere debuisse
credidi. Si q̄b̄a sūt q̄ sc̄psi. tibi grā ago
ch̄riste: qz d̄ sc̄tā ⁊ gl̄ie m̄re tua nisi qd̄ p̄iū
dignū ⁊ iustū ē sentire n̄ potui. Si q̄ di-
xi vt debui approba ch̄riste tu ⁊ tui. Si
autē nō vt debui iſſe obsecro tu et tui.
Qui cū deo p̄re ⁊ sp̄s sc̄to viuūt ⁊ regnāt
p̄ oīa secula seculorū. Amē

Diui Augustini hipponēsis ep̄i d̄ di-
uinatione demonū ⁊ paganorū Liber ic̄piit

Quādā die
in dieb̄ sanctis octauarū:
cū mane apud me
adessent m̄lti fr̄es laici
ch̄ristiani: ⁊ in loco soli-
to stedissem⁹: ortus est sermo de religioe
ch̄ristiana aduersus p̄sumptionē: ⁊ tāq;
mirā ⁊ magnā scientiā paganorū: quē re-
cordatū arq; cōpletū l̄ris mādādū puts-
ui: nō ex p̄s̄is p̄fontis d̄dicentium: q̄uis
ch̄ristiani eēt: ⁊ magis d̄dicendo q̄ere
viderent. quid paganis respōderi opoz-
teret. Cū ergo de diuinatione demonū que-
reret: ⁊ affirmare p̄dixisse nescio quē ex-
uersionē tēpli serapis: que i alexādzia fa-
cta ē: respōdi nō eē mirādū si istā exersio-
nem tēpli simulacris suis iminere d̄mo-
nes ⁊ sc̄re et p̄dicere potuerūt: sic alia m̄l-
ta q̄tū eis nosce ⁊ p̄nūciare p̄mitit̄. Et
cū mihi referret: nō ḡ sunt male diuinati-
ones h̄mōi nec deo displicēt. alioq̄n oī-
potens et iustus ista fieri nō p̄mitteret si
mala ⁊ iusta eēt. R̄ndi: nō iō hec videri
iusta d̄bere q̄ ea sineret fieri omnipotē-
sim⁹ ⁊ iustissim⁹ de⁹. Nā ⁊ alia m̄lta ma-
nifestissime iusta fieri. sic homicidia: ad-
teria: furta: rapinas: ⁊ cetera h̄mōi. q̄ q̄uis
iusto d̄o eo q̄ iniusta sint sine dubitatio-
ne displiceāt. idem tū omnipotens ea fieri